

peiračės. Dideli įrašmingumą eilėraščių sutiekia
vyrpaujantis esamas laikas – viskas vyksta dabar:
Mėmūnėlis šaukia, pieščelis valinąs, juokmargis gėso,
sekmadienio rytas, ryto rasa – viskas čia ir dabar.

Labai švelniai, musiekiai mintų nuo gėtos pereina
prie hito, mylimo, artimo asmens, be kurio neįsivaiz-
duojamas ir pats gėtos peiračės. „Pamągin, pamągin
mudu einam, – / Kasų kajų rasa nubraidyta“. Galime
teigti, jog šios dvi pastebėjimo eilėraščių eilutės yra
ir tarsi viso kūrinio „finalas“. Šiuose žodžiuose šepiesi
tai, kas lyginimi subjekto, kartu ir peskatojui, labai
svarbų – dvių žmonių tarpusavio sątykiai; galbūt –
meili.

Čia ir dabar. Tik labai gilios sielos žmogus
gėlytų eilėse derinti skaudėią realybę bei praėty:
kas dar, be S. Neris, gėlytų sahyti ir gyventi
praėtyje, sahyti „dabar“? Be to, eilėraščių veikėja
nuoširdumu ir žavi tabulais, lietuviškais peiračiais. Be to
tikrai verta skaityti būtent šį eilėraščių. Jį galime
smasti rinkinyje „Prie didelio helio“.

10

„Balyp Smoga“ DIEVŲ MİSKAS

Numeriška dalis

2001 II 09

1. Trumpai ir matymodami suformuluokite, kaip
įspūdi palho šis tekstas.
2. Kaip manote, rašytojas tenia išgohvotų, filitų
pasaulį ar pasakoją realiai vykčius dalykus?
Koks kūrinio žanras? Ar aprašomi įvykiai, tikėjimai?
3. Paanalizuokite laqnių sistemą. Kokia mintis narduoja-
ma „Dievų miške“? Kurie epizodai jums pasirodė
patyp absundiškiausii?

4, 5, 6

4. Čia kalbama iš tiesų istoriskai; sakoma, kad
jė paties musova kajų – tarsi savarankiškas
organizmas. Manija pasireiškia lengvabūdiškėn
pasakojimu epe tai, kaip patenkama; kelipaty –
mintininkų kamandų, ir tai pasakojama veik
abėjilgpi, nors taip turbūt nėra. Juk sprendžiamas

2001 II 14

Valentinas
diema!!!

gyvenimo ir mirties klausimas.

5. Ne, nematau, kad kaliniai galėjo lageryje pasimandati patirtimi, įgyta civilizacijoje pasauliųjų.

Tarp žmonių, humaniški ir civilizuoti, nebūna tokio chaoso ir netvarkos, kaip lageryje. Lageryje neegzistuoja jokia žmogiškos bendravimo taisyklė. Kaliniai turėjo šį naują mokytis gyventi; prisitaikyti tam, kad išliktų.

6. Šios sistemos panasiai tuo, kad jose vadovavo nedari, piktai žmonėms, su kaliniais buvo elgiamasi kaip su žmonėmis, gūmais ar gūnais, bet kaip su daiktais; kaliniai kasdieni mirdavo nuo per sunkių gyvenimo sąlygų ir t.t.

kurichiuose?

4. Kokias vertybes šie kūriniai aukština?

5. Įvairiute graičiausius įvaizdžius ir metaforas.

1. Partizanų ir tremtinių kūrinyje panasiai tuo, kad jose vnyranja tėvynės, netekties, skausmo temos. Yra pasakojama savi išgyvenimai, ilgimasi, prisiminama ir dabarciai pilypinama praeitis.

Smuntas, laisvė, kalte, žmogus

3 dalys - įžanga, dėstymas, pabaiga

Rašinio įžangoj reikia paaiskinti, kuo jūs domitės, ko iškate, ko turėsite įrodyti.

Nemoralizuoti! Nebūti sentimentaliam ← "limonades"

Pabaiga = išvados

1. Ar yra įžanga?

2. Ar dėstymas rašomas "į temą"?

3. Ar nėra atpasakojimo?

4. Ar rašoma išsamiai?

2001 II 15

REZISTENCIJOS LITERATŪRA

Rezistencija - pasipriešinimas esamai valdčiai.

nuo 246 ps.

1. Kuo panasiai partizanų ir tremtinių pasakija?

2. Apibūdinkite pasaulį, kuriame gyvena šių eilijų žmogus?

3. Kokie istorinis realybės čiukslai minimi šiuose

2001 II 20

5. Ar rasoma planingai?
6. Ar plano dalys tarpusavy susiję?
7. Ar atskiras pastabos baigiamos išvadomis?
8. Ar parodydėiai yra svarbūs, kritikai?
9. Ar sugėbame įadikti savo miltis?
10. Ar pabaiga, išvados leidžia suprasti, apie ką buvo kalbama dėstyje?
11. Stiliaus netobulumai

TEMOS: "Mano laime baigiasi ten, kur prasideda kito žmogaus laime", "Ką man reiškia būti civilizacijoje žmogumi", "Dėvėška ar velniška žmogaus prigimtis", "Kalte, kurią nesiojau iki šių dienų", "Tebetikin, kad žmogus yra iš Dievo (iškilnis)", "Smuntas ir perversas mūsų dienomis", "Kokia turėtų būti drausmė laime žmogaus laikyvena perversas pasaulyje", "Laisvės žmogaus nuėmogitimo sistema", "Ar gėmės-gėriausia žmogaus sąlysi", "Kodėl žmėnis nesipiesina blogini", "Ar pateisnamas smuntas vardan laimės?"

E. Cimzas "Raudonajo arklio vasara"
 H. Katilėškis "Uėvėrija"

A. Mackaus

NETIKĖJIMAS

Neteistokėime —

mes nieko nesurasime:

nei žemės, nei pavasario,
 žaliom raidim ūrasimo,

tik vakarų

ir elgtas, smūkuojancius
 prie katedrų.

Neteistokėime —

mes nieko nesurasime
 kal padyp sau netėsimė
 ir žemės, ir pavasariai.

V. Kaėernis — dan vienas "žemės" raistojas

Jo žanras — sonetai

Į Astė-fragėle klėmo, ypac
 verėisi gėžti liduon

N.-D. 271 ps. 10 teigin. apie "sapho
 apie Siang".

1. Antėnius Kazyp B-radėnas
2. Sunkė aplėdint eanrų
3. Kalbama apie Siang; vėdė, sanchė
 tali mo tēnyhė
4. Ya ilgimas
5. Minimo tēnyhė-Lictwa, nes
 minimes ir Neruhas
6. Eilėraštėje visiskai nekėnktus
 laikas
7. Vyranja slagi motaika

2001 II 02